

Bijlage 2: Methodiek gezinshereniging

In 2017 werd een methodiek voor gezinshereniging uitgewerkt aan de Vrije Universiteit Brussel. De methodiek wordt kort beschreven, de referentie naar de volledige methodiek is Potoms, B.; Van Holen, F.; Vanderfaeillie, J. (2017). Ontwikkeling en implementatie van een methodiek inzake gezinsbegeleiding (met finaliteit gezinshereniging) in het kader van perspectiefzoekende pleegzorg. Eindrapport. Vrije Universiteit Brussel, Brussel.

Tijdens de **eerste fase**, waarin het toekomstperspectief idealiter bepaald wordt, ligt de focus op het uitwisselen van informatie. De pleegzorgbegeleider zal het gezin informeren over het verloop van de hulpverlening. Daarna wordt er informatie over het gezin verzameld, op basis hiervan wordt een risicoclassificatie gemaakt. Dit gebeurt op basis van een analytische anamnese, waarin patroon van factoren die schade aan het kind in de toekomst en een geslaagde hereniging meer of minder waarschijnlijk maken worden beschreven en geanalyseerd. Daarnaast wordt een competentieanalyse uitgevoerd, waarbij de krachten en valkuilen van het gezin met betrekking tot elke ontwikkelingstaak tegenover elkaar gezet worden. Ook de capaciteit tot verandering bij de ouders wordt in kaart gebracht. Als laatste worden de standpunten van iedere partij bevroegd. Dit alles wordt samengebracht in de risicoclassificatie. Aan de hand van deze risicoclassificatie kan dan ook bepaald worden of het gezin effectief in aanmerking komt voor deze gezinsherenigende methodiek of toch naar een alternatief gezocht moet worden. Indien het perspectief nog onduidelijk is, worden volgende stappen ondernomen.

In de **tweede fase** worden doelen, op basis van de risicoclassificatie, en een bezoekenregeling opgesteld. Deze doelen worden haalbaar gemaakt en uitgewerkt.

In de **derde fase** wordt met de doelen aan de slag gegaan, aan de hand van hulpverleningsmodules. Een aantal hulpverleningsmodules worden in deze fase steeds aangeboden, zoals: het vergroten van de opvoedingsvaardigheden, veiligheid waarborgen, de ouder-kind relatie verbeteren en het versterken van het sociale netwerk.

Tijdens de **vierde fase** wordt een nieuwe risicoclassificatie gemaakt en opnieuw overwogen of hereniging een mogelijkheid is. Indien besloten wordt dat hereniging mogelijk is, wordt overgegaan naar fase 5 van deze methodiek. Wanneer besloten wordt dat gezinshereniging nu nog geen optie is maar later misschien wel, kan het traject eenmalig met 6 maanden verlengd worden. In die periode wordt de hulpverlening verdergezet waarbij fase 2 tot en met 4 herhaald worden.

De **vijfde en laatste fase** is deze van de hereniging (Potoms, Van Holen, & Vanderfaeillie, 2017).

Bijlage 2: Methodiek gezinshereniging (vervolg)

